

teho bohatelja Muža Luk. 16. Schule-
rjo a Wuzomnizy ſu, na ſebi, ſo ſej
nicz nedadja žel bydž, ſchtož na Pychu,
Hosziny aby na ſwoje Lofsity waža.
Dyz pak kudemu njeſajcu Šuknju dacž,
aby druhu Pomož wopokasacž dyrbja,
da ſo teho wobcežuju, aby necinja je
radži, a dyž njeđe kudemu Hajniby dla
trochu bohacžie dawacž a pomhacž dyr-
bja, ſu woni tehoodla newuſchni, a czi-
nja, jako by jich zyfe Skazjenje na tem
ſtafo.

Tehodla cjni naſch Boh a Knes wje-
ſſje wierno na tem prawje, dyž cjni, ſo
jim wſchitko naposletku bes Rukomaj
ſhinje, a ſo potom lјedom Žicžku Wo-
dy maju, dyž ſu ſo predn ſ Winom kum-
pali. A jeli ſo jim pak na Kubli ne-
pobrachne, da dyrbja na Ćijeli ſwoju
Martru a Ćiwjelu mječ, kotraž jim
jara wobcežna je, a ſije cjni. Rajž
teiſch widžimy, ſo cji Bohacži ſwoje
woſebne Ćiwjelje a Korosze maju, jako
to ſuche Bolenje wRukomaj a Noho-
maj, Rjeſanje wŽiwocži, Kulkı, aby
Kamenja, ſo ſwojeho Ćijeka tak derje
wedja ladacž, a dadža pschi tem kudym
Ludijom Muſu cjerpicž, kotrymž pak
Boh tajku Muſu naruna ſtem, ſo ſu

cjerſtwi, weſeli a dobrých Myſlow,
hacž runje jeno Kust ſucheho Klheba a
Krepku Wody maju. To ſim was
czyli pschi tem wucžieč, dyž ton Knes
ſwojich Hoszi tak ſtrotkim ſchpajſuje,
ſtuſom Klheba a ſCjastu Rybow, tolla
paktak, ſo ſu wſchizn naſyčjeni, a hjesch-
cje ktemu Sbotk wostacž dyrbi.

Tak ſtuži to dženſniſche Ŝenje kte-
mu, ſo bychimy naſcheho lubeho Knesa
JEsuſa Krystuſa ſa jeneho nadneho
Knesa a Wotza ſpoſinali, kiž chze rad
wobomaj, Ćjetu a Duschi, pomhacž.
Kiž ſtej najnuſniſchej Pomožu naipredv
pschindje, menujzy, ſo nam ſwoje Šsto-
wo ſobu dijeli, a ſteho wucži, tak my
Boha poſnacž, a ſ Nadn ſbožni bydž
možemy. A potom, dyž my teho Šsto-
wa dla do Muſu pschindžemy, a cjerpicž
dyrbimy, da naſ teiſch nochze wopusch-
cječ, ale ſwoje Žonowanje knaſhemu
małemu Samoženju ſtajicž, ſo ſnim
wohn pschindžemy, haj ſo ſo pschispori
pschečiwo zyfeho Šswjeta Rosomei a
Myſlam. Sa tajku Wucžbu dyrbimy
ſo my dženſka Bohu džakowacž, a jeho
proſyrč, ſo by naſ ſe ſwojim duchomnem
a čaſnem Žonowanjom chył psches Bege-
ſtuſa wobſtaracž, Žamen!

Na ſoſmu Nedželu po ſwiatej Trojizy.

O! nepraj, Bſcheszjan ſym, kiba ſo ſwjetſicž budža
Te dobre Štukli, kiž wot twojej Wjery ſudža.
Prajene, neje dosž, a Meno nepomha,
So prawy Bſcheszjan ſy. Te Štukli počaža.